

SAMOBORSKI LIST

God. XXXI.

U Samoboru, 15 rujna 1934

Broj 18

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Inozemstvo 40 D

Uprava i redakcija nalazi se
LIVADIĆEVA ULICA br. 2.
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvričaju, daje se uman popust. Rubriki se ne vraćaju.

Nalazi predhistorijskog doba u okolini Samora

Daleko prije nego šta smo mi Slaveni došli u naše krajeve, boravili su u tim krajevima drugi narodi i plemena kao: Kelti, Iliri i razni drugi kojima se je u povijesti zameo svaki trag. Povijesni podaci iz tog doba vrlo su oskudni, gotovo nikaki. Tek kad je nakon stoljetnih borba nadvladao rimski imperij Kelte i Ilire i tu zaveo rimsku kulturu, biva za naš kraj povijest jasnija. Dolazak Hrvata i prvo vrijeme njihova boravka u našim krajevima zavijen je u mrak koji se lagano razbija krštenjem Hrvata i postankom samostalne države „Hrvatske“ pod kraljevima narodne krvi. Ono doba dok još nisu Rimljani vladali tim krajem možemo nazvati prehistorijskom dobom. Povijest tih naroda koji su u to doba ovdje živjeli možemo proučavati samo iz nalaza koji su nam se sačuvali u zemlji. Ti predmeti izađu samo slučajem na danje svijetlo dok naš seljak pluži, kopa ili rigola tlo.

Prehistorijsko doba dijeli se u glavnome u dvije dobe i to: I. Kameno doba — dok je čovjek upotrebljavao kao oruđe i oružje samo drvo, kamen, kost i rog. II. Metalno doba ili doba kovina — kad je čovjek već upoznao razne kovine i iz njih izradi-

vao oruđe i oružje. Kameno doba dijeli se opet u starije i mlađe kameno doba. U prvo doba stanovao je čovjek većinom još u prirodnim špiljama i slabo izrađivao sirovine. U mlađe kameno doba stanovao je već čovjek u priprostim kolibama iz drva i zemlje. Te kolibe bile su često usred jezera sagrađene na jakim balvanima visoko iznad površine vode. To su takozvane sojenice. Pojedini predmeti te dobe kao sjekire, mlati, pile i drugo izrađeni su tako savršeno i ukusno da i danas pobuđuju u nama udivljenje. Pod konac kamenog doba upoznao je čovjek kovine. Metalno doba koje time nastaje dijeli znanost opet u tri dobe: Prvo je doba bakra koje nije dugo trajalo jer je bakar sam kao kovina bio mekan i dosta neuporabiv. Čovjek je tome zlu doskočio kad je upoznao cink. Dodao cink bakru i tako dobio tvrdi slitinu koju mi nazivjemo broncom. Tako nastaje drugo metalno doba ili brončano doba. Brončano doba nam je ujedno ostavilo najljepše i najukusnije izrađene predmete iz prehistorijske dobe (t. zv. Hallstadt-perioda). Tamo oko 8—9 stoljeća prije Krista nastaje za naš kraj željezno doba ili La Tene-doba gdje se je više gledalo

na solidnost i praktičnost negoli na ljepotu oružja. U to doba nastupile su borbe Rima za svjetsku vlast a iza toga zamršena seoba naroda. U to doba kad su Evropom i našom domovinom prohujali razni narodi od istoka na zapad pa od sjevera na jug i obratno, bilo je željezo ona kovina iz koje se kovalo mačeve, koplja i noževе.

Nažalost je prehistorijsko doba našeg kraja vrlo slabo proučeno. U Hrvatskom arheološkom muzeju u Zagrebu imade dosada tek nekoliko predmeta nadjenih u našem kraju iz te dobe. Sabrao ih je teškom mukom i poklonio muzeju g. H. Saurer. Zadnjih par godina bavio sam se traženjem prehistorijskih predmeta, ali sam svuda naišao na nerazumijevanje i zapreke sa strane neupućenog naroda. Prema pripovijedanju starijih ljudi naišlo se je onih godina kad su se rigolali novi vinogradi za američku podlogu na dosta raznih predmeta. Nalazišta tih predmeta obično su oko metar duboko u zemlji, a koji puta i dublje. Imade se stoga samo slučaju pripisati, ako se što nađe. Žare t. j. zemljane posude u obliku naše „labure“ u koje bi ljudi one dobe spremali prah i pepeo svojih mrtvaca koje bi većinom da se nije moglo ni zapeziti da je brzojav već bio otvoren.

— Brzojav ću ti na zabavi pružiti, ti ćeš ga rastvoriti i pročitati. Ja mislim da si me razumio. To je radi efekta — —

Tako je i bilo.

Društvo njegovih prijatelja izvjeđljivo je kod stola očekivalo kakli je to razlog da se danas sastaju. Svi su ljubobitno pogledavali na doktora, a većina si je i onako tu maćila ova svečanu zgodu da mora biti u vezi s njegovim odlikovanjem. Zainteresno nije ipak niko znao.

Prije negoli je doneseno pečenje, moli doktor za riječ.

— Dobio sam jedan brzojav i radi toga se sastajemo, da svi saslušamo njegov sadržaj. Molim mog prijatelja N. da ga rastvori i pročita. Brzojav je zatvoren kao maturna zadaća, i ja vidim da ste svi izvjeđljivi kao oni što su pristupili k ispitu zrelosti pa čekajte da direktor pročita zadatek za pismenu rečju. (I je sam s vama izvjeđljiv! — smije se doktor Emica).

Naš doktor Emica

(Zapisci)

(Nastavak)

IX.

Čekao je doktor neustrpljivo da čuje glasove gdje se nalazi prijedlog o odlikovanju, da li je još na b'skupova stolu ili je već prošljedio put Rima. A njegovi prijatelji hotice su ga salijetali pitanjima:

— Jesi li, čestitane, što čuo o ordena?

— Sve ba v reda! — odgovorio je on svečano, a se lica mu se čitalo da on mnogo neustrpljivije čeka rješenje negoli svi njegovi znanci koji ga maće ovim stereotipnim pitanjima. Neki su već izražavali boježen da iz svega neće biti ništa, da je stvar prošla možda „ad acta“, bogzna s kojega razloga. On je znao da ga ovi samo „p'kaju“; možda ga tako malo i salijetali — li zlogaki proroci. — Ali je vrijeme brzo prolezilo, i doktor je i sam bio malo zabrinut za udes prijedloga i svojih 13 stesata. Da se bi ovaj broj 13 zbilja odličio s njegovoj sreći?

Ali jednoga dana, ljetnog i punog sunca, stigao je na doktora telegram datiran iz Rima. U njemu mu je javio viši glavar franjevačkoga reda da ga je papa Leo XIII odlikovao viteškim ordenom sv. Gregorija Velikoga. Zakucalo je sretno srce doktorovo i on odmah pošalje po jednog svoga mladog prijatelja.

— Čitaj! — reče doktor. Orden je ovdje. 13 je stesata, a papa Leo nosi također naslov trinaesti. Kako vidiš, meni je broj 13 donesao naročite radost. Danas uveče pozvat ću svoje prijatelje na večera kod Ivica Budija. Ali nećemo se sastati u gostionici u prizemlju. To je obično i svagdanje. Mi ćemo ići na večera u i spratu, u privatnim prostorijama Ivčinim. Za odojka i ostalo je poskrbljeno. Ali sad me stajaj! Da nisi nikome pisao o tome da je stigao brzojav. Inače, teško tebi! . . . Svi moraju biti iznenađeni ovom vijesću. Zadržajem te da držiš tajna za tebe!

Doktor posagne za boćicom gurala-bike i pošao salijeti stesata telegrama tako

spaljivali — te je žare naš seljak obično razbio. Svaki se nada u takovoj žari naći zlatnog ili srebrnog novca, ma da u to doba novca još uopće nije bilo. Željezni predmeti prohrđani bace se na stranu jednako kao i brončani, dok kamene predmete, ukoliko nisu sasvim sačuvani neuko oko niti ne zapaza. Tako kod nas ti predmeti propadnu. Već nekoliko godina propitkujem i podučavam ljude da te predmete ne uništavaju, pa sam više takovih predmeta od seljaka dobio ili barem saznao za uništene nalaze. Kako je ipak od neke lokalne važnosti da ti nalazi ne padnu u zaborav te ih ovdje navadam.

Nalazi kamenog doba Dolina Breganice bila je u kameno doba nastavljena od Tušina do Žabnjaka, što dokazuju nalazi nekoliko kamenih sjekira. Te sjekire sabrao je djelomice g. H. Saurer i poklonio muzeju u Zagrebu. Na brdu Hajdovčaku nađena je pred koju godinu kamena kugla ili mlat još nedovršen. Taj nalaz sigurno nije niti će biti osamljen jer već samo ime Hajdovčak i položaj brda kazuje da je ovdje morala biti prehistorijska naseobina. Na brdu Jarešinki u vinogradu g. Žnidaršića nađena je oko g. 1910 lijepa potpunoma sačuvana kamena sjekira. U vinogradu g. Filipca

u Jelenčaku nađen je kameni mlat iz zelena kamena, ali vrlo oštećen. U Gornjem Gizniku nađena je mala bazaltna kamena sjekira vrlo oštećena. Nađeno je još kamenih sjekira u Cerini, Otruševcu, Krnjači i drugdje koje ali nisam dobio jer su ih seljaci odbacili ili zametnuli.

Iz bakrenog doba nije dosada u našem kraju ništa nađeno.

Nalazi iz brončanog doba su dosta rijetki. Na brdu Kosovec kod Trkeša nađena je brončana keltska fibula (igla kao kopča). Tu fibulu zajedno sa mnogim ostacima razbijenih zemljanih posuda od Trkeša predao je g. H. S. također u muzej. Drugi brončani nalaz je čitav vršak brončanog koplja a imao ga je prije rata u pohrani naš pok. umjetnik F. Ivančak. Prije nekoliko tjedana dobio sam kao treći brončani nalaz vršak (gornja polovina) krasnog brončanog koplja sa V. Lomnika.

Nalazi iz željeznog doba su dosta česti, ali gotovo uvijek propadnu, jer je već samo željezo od hrđe izjedeno, a zemljane posude unište seljaci. Tako je kod sela Otruševac g. 1931 prigodom rigolanja bilo otkopano cijelo kamenom obloženo ognjište sa sedam žara koje su bile pokrivene ka-

menim pločama. Od željeznih predmeta bilo je tu nekoliko noževa i grevinutih mačeva. Sve to je temeljito uništeno i opet zakopano. Prije 40 godina nađena je duboko pod zemljom množina ogromnih zemljanih posuda kod naselja Trkeša, ali osim jedne manje posude koju je spasio g. H. Saurer razbijene su sve. U blizini sela Vrhovčaka nađeno je ognjište sa dvije žare, ali i to je propalo. U dolini Lipovačke Gradne nađene su dvije žare i nešta željeznih predmeta. Spasio sam samo jedan nož.

Većina tih predmeta propada radi neupućenosti našeg naroda. Spasiti bi se moglo te predmete za narodni muzej samo tako da svaki inteligent a napose svećenstvo, učitelji, činovnici upravnih vlasti pa i planinari pouče seljaka o vrijednosti tih nalaza. A da u našem kraju imade još dosta toga pod zemljom, svjedoče nam imena Hajdovčak, Gradice, Zelengrad, Gradicek, Poganenjive itd. — to su imena koja svjedoče gotovo tisućgodišnjom predajom da su u tim krajevima živjeli ranije drugi narodi, a ono malo što nam je od njih još ostalo, trebalo bi da sačuvamo za naš narodni muzej u bijelome Zagrebu.

Nikola Bošnjak

60-godišnjica HPD

Prema zaključku Središnjeg upravnog odbora imade se u godini 1934 proslaviti jubileum šest decenija života „Hrvatskog planinarskog društva“.

Toga radi priređuju Hrvatsko planinarsko društvo i njegove podružnice u ovoj godini niz društvenih proslava dok će se glavni dio proslave održati u Zagrebu dne 15 i 16 rujna.

HPD podružnica „Japetić“ u Samoboru održat će proslavu 60 godišnjice u subotu dne 6 i nedjelju dne 7 listopada.

U najvećoj tišini otvorilo je prijatelj N „nedirnuti“ brzojav i stado čitati: „Obavještujete se da Vam je sv. Otac Leo XIII podijelio red sv. Gregora Velikoga!“

— Živio doktor! — zaori sobom gromki glas. Nastade pljesak.

Doktor ustaje svečano u svom novom crnom jaketu. Pognuo je glavu, a ruke stavio na grud. Ona reče:

— Sad otpuštaj slugu svojega, Gospodine, jer oči moje vidješe spasenje Tvoje. Amen. — A onda šaljivo doda:

— Ljudi! Ovaj orden sam si želio još u zipki i sad sam ga dobio!

Emičina radost bila je obilno zalivena one noći. Niko nije ostao bez riječi, jer su svi morali redom izreći govor u čast doktoru, u čast novoga papinskog viteza koji je na odlasku istjudio sve govornike i pan se oduševljenja otputio prema Perkovićevoj ulici.

Putem reče Emica svomu mladom prijatelju N:

— Vidiš da je bila dobra ideja ovaj „začuvani“ telegram. Pol je elekta bilo više —

U subotu u 8 sati na večer bit će sastanak domaćih društava u dvorištu Samoborske štedionice odakle ide ophod sa glazbom kroz mjesto. Nakon ophoda komers u dvorani „Lavice“. — Za vrijeme ophoda palit će se krijesovi po bregovima.

U nedjelju 7 listopada u 11 sati prije pocrne svečani sastanak društva u trg. vijećnici, gdje će govoriti o 60 godišnjici predsjednik središnjice dr. Cividini.

Građanstvo, okolišno pečenstvo i domaća društva bit će zamoljena i pozvana da prisustvuju kod ove proslave.

I opet nema Emica mira od svojih prijatelja. Salljeća ga i dalje:

— Kad će doći orden?

— Je li već možda na putu?

— Da li će doći putem biskupije ili provincijalata?

Ko bi na sva ta pitanja odgovorio. Doktor je izstak. — „Kad je Rim rekao A, reći će i B!“

A jednoga dana zazvonila su sva zvona franjevačke crkve. Zvonila su svečano, otognuto. Nešto se moralo neobično zbiti, jer niti zvone na misu, niti zvone za mrtvaca. Dovezao se viši glavar reda u Samobor. Došavši po svom službenom poslu iz Rima, navratio se u Samobor i predao hteo doktoru u njegovoj kući: red sv. Gregorija i ne samo orden nego i diplomu i sliku uniforme na čiju se nošnju ovlaštenje doktor Emica kao vitez Gregorova reda.

Jedva je dočekao večer da ispriča prijateljima radostnu vijest. Opisao je točno

Potniji raspored proslave bit će pravodobno javljen.

Od 15 do 30 rujna priređuje središnjica u Zagrebačkom zboru jubilaran izložba na kojoj će biti prikazan: Razvoj društva — Propaganda — Foto izložba — Planinarska književnost — Planinarska flora — Planinarska oprema.

Ulaznica je 3 din, za članove 2 din, dake 1 din. Kod ove izložbe sudjeluje i mala podružnica. Upozoruje se na ovo naše građanstvo.

orden, protumačio sadržaj diplome, a detalje je znao kako izgleda uniforme.

— A je li čel je mosti? — upadoše mu u riječ.

— To ćemo još vidjeti! odgovori doktor, a smije mu se prosljedi brk.

A kad se našao u svojoj sobi drugi reče: Lijepa je uniforma, i makar nisam bio soldat, ja bih je znao dostojno nositi. Ali moja nejednaka leđa, to bi svakako značilo. Jedino što bi mi ovaj kaplar Alfred Arch mogao dati „poštunat“ haljunc da se ne bi vidjela moja pogreška. Ali u te dane.

I sad vidite, sigurno nisam bio uniformiran, a sad kad bi mogao doći uniforme, meni je samoga. A svaki tonu je bio pokojan Severovića koja me je kao dugo prehitila iz zipe. Naručio sam, to je to da me valja nikad nikad vidjeti u vječnoj uniformi! —

Koji bi to bioj rekao da bi te stare babe, ignat tekvu slugu u svojoj kući! —

(Hlavovići da su)

Zabava naše glazbe

Eto već 4 godine kako su se sastali naši sugrađani glazbenici, da na novo osnuju već toliko godina razišlu se glazbu. Vodiči čitave akcije bili su fanfaraši bivšeg Hrvatskog Sokola a pošlo im je za rukom da i nekoje starije glazbenike od bivše glazbe zagriju za stvar. Uspjelo im je konačno da i našega vrsnoga glazbenika i kapelnika g. KOLARA zadobe, koji im je pripravno svoju pomoć obećao.

I tako je započela svoj rad naša glazba — tako rekuć bez ikakvih sretstava — svaki je pojedini glazbenik doprinosa velike i moralne i materijalne žrtve samo da se glazba uzdrži.

Našlo se dakako i u našem građanstvu vrlih prijatelja, koji su poduprli nastojanja naših glazbenika. Naša glazba priređivala je i razne koncerte i zabave od kojih je čista dobit išla za nabavu glazbala i noja je drugih potreba.

Sutra, u nedjelju, dne 16. o. mj., priređuje naša glazba veselu berbu u dvorištu Samob. Medionice (u slučaju raznog vremena u prostorijama Pučke knjižnice i čitaonice.

Sigurni smo da će cjelokupno naše građanstvo poduprijeti ovom zgodom našu glazbu i počastiti je svojim prisućem. — To nam je sveta dužnost, ako nam je stalo da se glazbi olakša njen daljnji opstanak.

Podimo svi na priredbu naše glazbe!

Proslava 350 godiš. dolaska Hrvata u Moravsku

U nedjelju dne 16. o. mj. slavi se u selima Feličohov, Debova Polju i Novoj Prerovi lijepa kulturna slava o dolasku Hrvata u Moravsku u ta mjesta, koja se danas nalaze u području Čehoslovenske republike, a prije rata spadala su pod Donju Austriju.

Ti naši starirodjaci sačuvali su svoj jezik, običaje i narodna nošnja a cijelo vrijeme sjem. gospodstvo nad njima, a danas kada su im kao slobodni i nezavisni državljani slobodne CSR, hoće da proslave tu svoju 350 godišnjicu u vezi sa svojom državnom vlasti i ostalom slav. braćom. Slava se održaje prije i poslije podne u selima a na večer je zaključna svečanost u Brnu uz sudjelovanje i našeg drž. predstavnika, poslanika iz Praga. — Čehoslov. Jugoslav. liga iz Zagreba šalje na tu kulturnu slavu svoje izaslanstvo, a grad Zagreb zatepa se letoj g. Štepa Debeljak, gradski zastupnik.

Šumsko vijesti

NEKOLIKO PRESTOLONASLEDNIKA PETRA

Pretpostavlja se i u Samoboru na svečanostima. U 9 sati u jutro održana je svečana sv. misa, kojoj su prisustvovali zastupnici svih općinskih odbora, pripadnici svih društava te široka masa naših stanovnika. — Poslije misa bilo je govora o trgovinskoj vizitaciji.

NOVA NEKOLIKO PRESTOLONASLEDNIKA

Dr. Miroslav Kosić uveče je u našem otkrivanju nastupio na Trgu Kralja Tomislava br. 6.

DIPLOMSKI UČITELJSKI ISPIT

početi su g. Pavlo Kosić, gospođa Jelena Kosić.

VIJENČANJE

Dne 10. o. mj. vjenčala se u župnoj crkvi gđca Justina Žarkovića kćerka pok. Marka Žarkovića, sa gosp. Franjom Kolmanom stularom. — Bilo sretno!

ZARUKE

g. Pavlo Kosić diplomirani učitelj zaručio se u Baški Novoj na otoku Krku sa gospođicom Klementinom Milazzi. — Čestitamo.

IZ GRABANSKE ŠKOLE

Za večerni jednogodišnji tečaj kao i dvogodišnji trgovački tečaj redovna nastava počinje 20. o. mj.

Tko se još nije upisao u taj tečaj, neka se nastoji upisati, jer se neće moći inače uzimati obzir na njih.

SVEČANO SPREMANJE ZASTAVE

Radi lošeg vremena nisu Hrvatski katolički muševi svoj novi posvećeni barjak mogli spremati u svoje društvene prostorije već su to na vrlo svečani način učinili na Malu Mašu dne 8. o. mj.

Poslije uobičajene zaključne procesije u 7 sati na večer odnijeli su ga uz svirku naše glazbe u Gornji Kraj te spremili u društvenim prostorijama.

† MAGDALENA LAUNN

posjednica, umrla je 4. o. mj. u 63 godini života. Pokojnica uživala je radi svoje velike dobrote i susretljivosti simpatije i poštovanje svakoga koji ju je poznao a napose pak našeg građanstva u Gornjem Kraju. Dokaz tome bio i taj što ju je naše građanstvo u vrlo velikom broju otpratilo do posljednjeg počivališta. — Pokojnici lahka bila zemlja a rastućoj porodici naše saučestće.

HRVATSKO PJEVAČKO DRUŠTVO „JEKA“

Javlja ovim putem svima a napose bivšim pjevačima i pjevačicama koji(je) žele sudjelovati na proslavi 60-godišnjice našega društva da dođu na pjevačke pokuse (svaki četvrtak). Ujedao se primaju i podpirajući (Din 25) i utemeljiteljski članovi (Din 200). Prijave se primaju za vrijeme pokusa ili kod bilo kojeg društvenog funkcionera.

MOLBA NA UPRAVU ŽELEZNICE

Primamo:

Bila je važeća misao, da je naša železnica uvela Autobuse kojima se može voziti iz kolodvora u Samobor. U posljedno vrijeme vozi se na večer toliko ljudi, da je taj Autobus tako pun, da se i koji ne mogu voziti, prem su platili karte. Šofer uvijek viče, da se može više nitkoga primiti, jer se smije Auto preopteretiti. Prije su bila obično dva Autobusa na kolodvora, a sada je uvijek samo jedan. Mi dolazimo u zimu i sada se ljudi rade vase i zato bi valjalo, da se dva Autobusa.

Molimo stavan uprava, da malo ispitaju stvar i ako je moguće da ih pobliže malo se rade.

Ujedao poručio i ovom zgodom apelirati, da se nikako ne smije okretanje autobusa na stajalište na Trgu. Jer pojačanim opterećenjem se je vozna nesigurna, što već nitko drugo nije vidio nego što se stane ravnati sa stajalište a onda dolazi pa se vozi na kolodvor koji se zove g. Obriva, ili još stajalište.

ČUVANJE NAŠI STANJE

Pažnja naših građana!

Malo se bristao sa naše stare uspomene i ona se gubi i gubi i tako će ih s vremenom nestati. Svoje se doba pisalo o stanju koji bi se tako uređiti i u kojem bi

bila donekle prikazana prošlost Samobora. sve lijepe misli, ali do izvedbe nikada. Na općini imademo nekoliko drvenih pušaka, kojim se vježbala stara samoborska Garda. Te su u svoje doba bile izvešene i čuvane u sobi načelnika, ali su odanle nestali i bačene na tavan, da se tomu izbjegne i da nam nestane i posljedna uspomena na Samoborsku gardu. Molimo gosp. načelnika, da ih sakupi i spremi, jer su historjska uspomena Samoborske prošlosti.

VATROGASNA ŠTRCALJKA

Vatrogasno društvo u Samoboru, posjeduje jednu, više sto godina staru štrcaljku u spremištu u Gornjem kraju koja gine i trune njeđe u prašini a služi još i danas za prvu pomoć i nuždu. To spominjem zato, jer bi ju valjalo očistiti, obojediti, da se ta starina sačuva. Takove štrcaljke valjda nema ni jedno društvo u Savskoj banovini, a valjalo bi je sačuvati za vatrogasni muzej, koji će se svakako u Zagrebu urediti, da se vidi prošlost vatrogastva. A zar nebi bilo lijepo, da u tom muzeju stoji napis, da je ta štrcaljka uspomena prošlosti iz Samobora! Sa malo volje i malo troška, ovako vrijedna starina, bila bi sačuvana i ures jednoga muzeja.

SAMOBORSKI STUDENTI I SREDNJOŠKOLCI

podijeli su pred nekoliko dana čisti dobitak od priredaba ovih lerijsa svojim siromašnim kolegama. Podijeljeno je u svemu Din. 840. U glavnom su se potpore kretale oko Din. 100. Svota od Din. 840 podijeljena je među osmoricu i to dobila su četvorica naša samoborske građanske škole, trojica naša zagrebačkih škola i jedna siromašna obitelj u Samoboru. Ovo podijeljivanje potpora vrlo se je lijepo dojmilo onih koji su ih primili premda su bile male, ali znadoše da su naši mladi samoborski intelektualci radili za tu humanu akciju punim srcem i da su te potpore s iskrenim veseljem razdijelili među one kojima su te potpore od prijeko potrebe.

POZOR KUĆEVLASNICI

Samoborska pošta traži za iznajmiti prikladne uredske prostorije u prizemlju kao i stan upravnika u istoj zgradi, pak se zainteresirani moljavaju, da do konca oktobra 1934 stave potpisanom pismene ponude, sa opisom prostorija i naznakom mjesečne kirije.

Pogodjena kirija isplaćuje se redovno kućevlasniku tromjesečno unapred.

Uprava pošte Samobor.

NAŠ PARK NIJE PRISTUPACAN SIROMAŠNOJ DJECI

O tome se svako može uvjeriti na licu mjesta. Čuvar tjera naime iz parka svu djecu koja ne dolaze u pratnji roditelja ili kakove paziteljice. Budući da samo djeca imućnijih roditelja imaju priliku da dolaze u park uz pratnju, osadana su djeca siromašnih roditelja da se igraju na aličnoj prašini uz opasnost da ih pregaze kakova kola ili auto i izgleda dekle da je nekome milija da djeca propadaju na sasvim savilan način nego li da event. u parku naprave šteta od nekoliko dinara! U čemu se na koncu sastoji funkcija čuvara parka ako nije u stanju da pripremi na mali broj djece koji dolazi da se tamo igra? Izgleda da kadralni dah grolova samoborskog grada u parku još uvijek vrši svoja stidljiva

JUGOSLOVENSKE GLASNIK U ČINČASU O SAMOBORU

— Samobor je pred kratko vrijeme otvoren u red mnogih naših blizinskih mjesta

Kao vrlo lijepo i ugodno ljetovalište sa svojim šetalištima i dva kupališta privlači sve veći broj gostiju. Naročito ove godine, kada je kroz posljednji mjesec i pol posjetilo Samobor na dulje ili kraće vrijeme veći broj stranaca nego ranije kroz cijelu godinu. Imade ih mnogo iz sviju krajeva, a zapaža se i vrlo lijep broj iz inozemstva, naročito iz Beča, odakle ima na boravku preko cijelih lerijskih oko 15 osoba. Inače se stranci iz inozemstva za drzavaju u Samoboru većinom na kraćem odmoru i odlaze dalje. Ako će potrajati dulje vremena lijepo vrijeme, doći će još svakako veliki broj stranaca na ljetovanje. Samo u ova dva posljednja dana stiglo je preko 20 osoba. Privatni stanovi su već gotovo popunjeni i postoji bojazan da ih kroz cijelo lerijsko ne će biti u dovoljnom broju.

OPETO ZATVARANJU NAŠEG PARKA

Pred kratko vrijeme smo na ovom mjestu iznijeli da se naš park zaključava već u 8 sati naveče na mjesto u 10 sati kako je to prije bilo i zamolili nadležne faktore da park ostave dulje otvorenim, kako bi ljudi koji su preko dana zaposleni barem poslije večere mogli u njemu da se naužiju čistoga uzduha. Ova naša molba nije ostala sasvim bez rezultata, tj. od nekog vremena zatvara se park mjesto u osam već u — sedam sati! Izgleda da je prigodom te odluke o zatvaranju parka u sedam sati zaboravljena jedna sasvim nuzgredna malenkost, naime da je park tu radi publike a ne radi samog sebe ili radi komoditeta svoga čuvara a ponajmanje možda da se ranim zatvaranjem čuva javni moral. Zahtijevamo u ime velikog broja građanstva da se konačno prestane s ovim krajnje provincijalnim, birokratskim i sredovječnim mjerama i da se park privede svojoj svrsi i poslije večere. —c.

NEDELJA CRVENOG KRSTA

Za vrijeme od 16 do zaključno 22 rujna, pošiljaoci su obavezani da pored redovnih poštanskih taksa plate za svako pismo i dopisnicu u unutrašnjem saobraćaju i taksu od 50 para u korist Društva Crvenog Krsta, koja se lijepi na samoj pošiljci.

U koliko je pošiljalac propustio platiti ovu taksu, ostavlja se primaocu na volju da je on plati. Ako ni pošiljalac ni primalac ne plati ovu taksu, pošiljka će se vratiti kao neisporučena u mjesto predaje.

Ova taksa naplaćuje se i za preporučena pisma, dopisnice, pakete i telegrame u unutrašnjem saobraćaju.

Za pošiljke koje glase u inostranstvo, ova taksa nije obavezana, ali se pošiljaocima s obzirom na cilj Društva Crvenog Krsta preporučuje, da je plate i za ove pošiljke.

SPORT

BICIKLISTIČKA UTRKA

Biciklistički klub »Samobor« priredio je 19 kolovoza u 3 sata popodne utrku za prvenstvo kluba. Startalo je 8 vozača. 4 seniora i 4 juniora. Juniori su vozili prugu Samobor-Crkije (517 km) i natrag, ukupno 50 km, a seniori Samobor-Crkije-Kostenjevica (523 km) i natrag u Samobor, ukupno 625 kilometra.

Rezultat utrke je sljedeći juniori: Telišman Pavel za 1 s 35 m 30 s; Oolec Zvonimir 1 s 36m; Žokaj Josip 1 s 36 m 5 s; Sagaj Jakob 1 s 36 m. 45 s. Seniori: Kolman Alojz za 2 s 2 m 3 s; Norčić Drago 2 s 24

m. 12 s; Šipek Stjepan 2 s 24 m 12 s; Cipek Stanislav 2 s 24 m 13 s. — Poisavez su zastupali Pongrac i Novak, a sudac bi je Jurčec. S—o.

Prosvjeta

Hrvatski planinar. Izašao je broj 9 ovoga časopisa koji izlazi pod vrsnim uredivanjem marnog pretsjednika Hrv. planin. društva Dr. Ante Cividinija. Ovaj broj, uz ostalo zanimljivo štivo, donosi »Pjesme od Samobora« od Bogumila Tonija i to Zdenec pod starim gradom, Piramida na Tepcu i Sveti Mikula.

SVEČANO OTKRIĆE SPOMENPLOČE JOVANU HRANILOVIĆU

obavit će se 23 o. mj. u Radatovićima u Žumberku uz sudjelovanje mnogih kulturnih i prosvjetnih društava. Kako je Jovan Hranilović dulje vremena bio župnikom crkve Sv. Nedjelje u Radatovićima i baš ondje ispjevao svoje »Žumberačke elegije«, to će spomenploča pjesniku biti postavljena na portalu same crkve. Ploču je izradio docent tehničkoga fakulteta Franc Cota.

Okolina

USPJELA PRIREDBA U RUDAMA

na Malu Mašu priredilo je vatrogasno društvo u Rudama zabavu s berbom, koja je bila vrlo ukusno i lijepo priređena i aranžirana. Zabavu posjetilo je mnogo Samoboraca, a naravski i veliki broj žiteljsva iz Ruda, a prisustvovao je g. Ing. Reichert, upravitelj rudarskog poduzeća.

Cijeli prostor za zabavu blo je električki rasvijetljen. Pogon za struju dalo je rudarsko poduzeće a instalaciju provelo je osoblje naše elektr. centrale.

Priredba je uspjela moralno i materijalno dobro, pa je društvo zahvalno svima koji su ga bilo u kom pogledu poduprli.

LIPOVEC

U kapelici sv. Obitelji u Lipovcu služio je sv. misu naš kapelan velč. g. Bazijana c za našega nadbiskupa koadutora dra. Stepinca. U ime žitelja ovoga sela najsrdačnije hvale veleč. gosp. Kapelanu a i preč. gosp. župniku Kocijaniću.

Mato i Janko Guncić

Dne 7 listopada na dan svete Krunice služit će se opet sv. misa u kapelici sv. Obitelji, pa se na to upozoruje i građanstvo Samobora sa molbom da toga dana posjete Lipovac i prisustvuju ovoj misi.

Mato i Janko Guncić

STAN Od 1 ili 2 sobe sa kuhinjom iznajmljuje se odmah. — Uпитati Obrtnička ul. 12 I. kat.

STAN

od sobe i kuhinje i 2 sobe i kuhinje iznajmljuje se. — Uпитati u Samostanu.

ZAHVALA

Svim prijateljima, znancima i rođacima, koji su nezaboravnu nam majku, punicu, šogoricu i baku

Magdalenu Laušin

do posljednjeg počivališta sproveli i odar joj cvijećem okitili budi ovime izrečena naša najtoplija hvala.

Svima još jednom najsrdačnija hvala.

Obitelj Laušin Tunjko

